

Ἐν τῇ Βυζαντινῇ ἱστορίᾳ τῆς Γραμμῆς, κατὰ τὴν
 περίοδον τῶν 12^{ης} ἢ 13^{ης} ἐπαισιολογηθῆσθε ἀναγί-
 ρεται ὑπὸ τῶν βυζαντινῶν χρονογράφων ἔργον, ὁνό-
 ματι Πλακίσιον, περιέχον μανὰς, ἰσρα εὐφροσύνη καὶ
 φρονεσιήρια, ἀγὰ δὲν καθορίζεται σαφῶς ἢ ἢ δι-
 εἰς αὐτοῦ ἐν τῇ ὀρειογραφίᾳ τῆς Θράκης ἢ τῆς
 γειτοῦσιν αὐτῇ Μακεδονίας. Πάντως ἀποφάνη ἐν
 συναφοῦς μεγάλῃ καὶ ἐρρηκτικῇ καὶ τῇ γεωγραφί-
 κῆς - ἐπιστῆς τοῦ ἐρημίου ἔργου ἐπιδοθέν ἐν
 τοῖς ἱστορικοῖς τῶν περὶ ταύτας γυναικῶν ἡμεῶν.
 Ἡ ἀρχαιοτάτη μνῆα, ἢ ἐπιδοθέν τοῦ ἔ-
 ρου τούτου γίνεται ἐπὶ τοῦ Ζωνάρᾳ, ἱεροποιῦντος
 ἐπὶ ὁ αὐτοπαύωρ ἡμεῶν Κομητῶν ἀπεθῆναι ἐπὶ Θρά-
 κῆς ἢ τῆς βορειοανατολικῆς Μακεδονίας. Ἐνα να-
 καταμετρήσῃ τοῦ αὐτεῖνοσθῆ Μαγανίτας ἐν ἔτη 1113.
 καὶ ἀναγγεῖται ἐπὶ τοῦ χειρῶν ἡμεῶν καὶ δι-
 ἀκρυψίᾳ μετὰ τῆς βασιλείας ἢ τῆς ἀνομοστασίας αὐτῆς
 ἐπὶ τοῖς πρόποδα τοῦ Πλακίσιου ἔργου, κερμῆν παρὰ τὸν ἀφρο-
 μάντα πολυμόν, ἐντεῦθεν δὲ καὶ ἱστορικοῦ ἔργου, ἀγα καὶ ἱ-
 ἀρι ἀπῆλθεν εἰς Ἀθηναίους. 1).

Καδοσεικος
 τῆς δέσεως
 28
 Πρωτοκίς
 ἔργον ὑπὸ
 Α. Μυγ. α-
 ρδμ.
 ἐν ἱστορικῆς
 ἐπιδοθέντι
 1897
 σφ. 70-78

1) Ζωναρ. 18, 26. Σφ. 250 Α. Η. ἐκδ. Dindorf. Ὁ Δουναίος
 ἐν τοῖς ἐχθροῖς τοῦ Ζωνάρᾳ δὲν ἀναγίρεται ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 κερμῆν τοῦ Ζωνάρᾳ. Ζων. Α. 6. Σφ. 199.

Πρωτόδικον ἔργον

Μετὰ τὸν Ζωραρᾶν ὁ Νινυϊατὶς Χωνιάτης ἰσχυρῶς ἐστὶ ὁ
 αὐτοκρατορὸς Μανουῆ ἐν Σαρδηνίᾳ διακρίβων, οὕτω καλοῦμενος
 τότε τῆς συμπεριπένης προνομίους τῆς ἡγεμονίας τῆς Βουρ-
 γαρίας Λόγιας, συγκατὰν περὶ τῷ 1168 τὸν πρωτοβλάτορα
 Ἁγίου Ἀφούδ, ἐξ ὑπονομίας ἐστὶ ἐπεβουζώτερον τὸν ὄρονον του.
 κατὰ νεύρας μοραχόν ἐπρήσαν ἄς ἡ τῶν κατὰ τὸ Πανι-
 ριον ὄρος προνομίους.²⁾ Τὸ γεγονός τούτο ἰσχυρῶς ἢ
 ὁ Κινναρὸς ἀνοσίτερος, ὡς καὶ ὁ Ζωραρᾶς, δι' ἀσπίστου γρα-
 σεύς εἰν ὄσον τῷ ὄρος γραφῶν «Ἁγίος ἐστὶ ἡ τῶν
 ὄρεσις ἀπὸ τῆς σφραγίδος ἀπὸ ἐστὶ. ἀπὸ τῶν ἐν ὄρει
 Πανιρῶν ἰδούρα πηξία.³⁾ »

Ὁ Χωνιάτης πρὸς τὸν ἀνωτέρω ἀναγράφου εἰς τὰ
 περὶ τῆς ἀπονομίας τοῦ Ἁγίου Ἀφούδ εἰς τὸ Πανιρ-
 ον καὶ ἔλεγον ἀέτιον, ἐν ἀνάγκῃ νὰ παραδέξω-
 μεν, ἐστὶ ἐν τοῖς προνομίοις τοῦ Πανιρίου ἀνηγορεύετο
 αὐτοκράτωρ ἢ κρυσταλλῶν, καὶ ἐστὶ ὁ ἀρκετὸς Ἁγίος, ὁ
 εὐδισμένος ἐστὶ κρυσταλλῶν, ἢ κατ' αὐτὰς ἐστὶ τῶν κρ-
 ολίτων τῶν ἡμερῶν ἠραγματεῖο νὰ τρώγῃ χόρτα ὁ-
 κώρας καὶ ἰχθύς.

Ὁ αὐτὸς Χωνιάτης ἰσχυρῶς παρακαλεῖται ἐστὶ ὁ
 αὐτοκράτωρ Γεωργίου Β' ἐν ἔτει 1191 συγκατὰν τὸν
 Ἁγίον, νόμον εἶν τὸς Μανουῆ καὶ τῆς Θεωδώρας
 ἐστὶ ὑπονομία ἀντινομίας κατ' ἑαυτοῦ, διάγοντα ἐν
 ὄραμα, ἢ νεύρας μοραχόν ἀπέστειλαν ὑπὸ συνοδίαν
 εἰς τὸ ὄρος Πανιρῶν. Οἱ συνοδῶντες δὲ αὐτὸν

2) Χων. σ. 187
 3) Κινναρὸς σ. 6

ἀνεχώρησαν ἐν Μουσουπόλει, εἰς τὴν εἶχον μετὰ τὴν ἐν Δράμας μετὰ τοῦ Ἁγίου. 4).

Τελευταίαν μὲν τὸν Παννίου καὶ μὲν ὁ Χωνιάτης ἰερόφων εἶπε ὁ Διέφανς Ἡ. Νεμάνια, Γουλιανὸν τῶν Τριλαγγῶν (Διόβου, καταβιγίων τῷ 1195 τιν. Ζουπανίαν ἐν τῶν νίων τοῦ Διέφαντος Β'. ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος Παννίου, ὅπου ἐνενοπήθη τῶν μοναχικῶν βίον 5).

Ἐν τῶν εἰρημίων συγγραμμάτων εἰσάγουμεν α) εἰς Παννίου ἦτο ὄρος ἀπ' οὗ ὑπῆρχον ἰσοπέδιλα ποταμοὶ, ἑρμῆα, ἐροισιήρια, εἰς ἃ προσέβησαν ποταμοὶ καὶ ἀετῆαι, εἰς οὓς ἐπιβόητο καὶ ἡ ἀποχὴ τῆς κρημασίας, β) εἰς τὰς κατὰ Κίναμον καὶ Ζουραρῶν ἐπιπέδοις περὶ τῶν ἀλυμόνα ποταμῶν, καὶ γ) εἰς τὰ ἐπὶ αὐτοῦ εὐκρεῖα ἦσαν ἐν τῶν ὄρειν ὄρων.

Ἀναρῖχοντες εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῶν περὶ τῶν ἀλυμόνα χωρῶν, ὅθεν ἀπὸ τῶν πηγῶν αὐτοῦ, κρημῶν ἐν Βουζαρίᾳ ἐπὶ τοῦ ὄρους Βίλου, πρὸς Β. τοῦ ὄρους νεύεται ἡ Σόγια μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ ἐν τῶν ἀλυμόνιων κρημῶν (κρημῶν Ρερλίας ἢ Ὀργάνου) διαρρέχει ὑπερβαίνει 300 χιλιόμετρα διαχωρῶν ὄρειν, ἐν καὶ πόρον

4) Χων. σ. 557 καὶ 559. Ἡ Μουσουπόλις ἢ καλούμενη ἢ Μαξιμιανούπολις πρότερον, ἦτο πόλις τῆς Θράκης καὶ ἐπισημῶς εἰρημὸν ἐνενο ὁ ἔνθα τῶν τῶν Χωνίου Μουσῶ ἐν τῇ πεδιάδι τῆς ἐπισημῶν.

5) Χωνιάτ. σελ. 704. Ὁ Διέφανς οὗτος εἶναι ὁ πατὴρ εὐφρον τῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν τοῦ Ἁγίου Γ. ἦν καλὸν ἀνιερῶν. Ὅρα τὸ κατ' αὐτῶν ἐν κρημῶν τῶν, κατὰ τὸ νόημα τῆς Βασυγισμῶν παρὰ τὸν ὄρον ἐν τῇ ἰστορίᾳ ἢ δημοσιωθεῖται ἐν τῶν 1895 ἀπὸ 1. καὶ 2.

Α.

Βλαβίμιον ἔργον.

Ἔργον ἐπίστροφον ἐν ᾧ εὐμνήσονται τὰ περὶ Πανυτίου
γεγονότα ὑπὸ τῶν μητροπολιτικῶν συγκαταστάσεων, διατη-
ρήσαντες μέχρι σήμερον τὸν ἱεροσπουδαστῆ αἵμα χαρμη-
ρῶς, τὸ ἔργον Ρίζα, κείμενον εἰς τὸ μεσημβρινό-
τυόν ἄκρον τῆς ἡγεμονίας τῆς Βουλγαρίας, καὶ
περιλαμβανόμενον ἐν τῶν ὄριων αὐτῆς.

Ἡ Ρίζα εἶναι τὸ ἐξηγητικὸν ἔργον τῆς Βουλγα-
ρίας ἐν τῇ ἐπιπέδῳ τῶν ὄριων ἢ ἀνατολῶν,
ἢ οὐ. πηγάσους ποταμοὶ. Οὗτος εἰ μὲν τῶν
μεσημβρινῶν ποταμῶν τῆς εὐνοχίας τῆς Ρίζας μετὰ τῆς
Ροδόπου πηγάσους ὁ Νέστος ποταμὸς, τῶν μετὰ, ἐν-
δοχῶν εἰς τὸ ὄριον πηγάσους, εἰ δὲ τῶν ἑσπέρων
ὁ ἔσπερος, τῶν Μαρίσσα ἢ διαρρίων τῶν ὄριων
πηγάσους, ἢ ἐνδοχῶν ἐπιπέδου εἰς τὸ ὄριον
πηγάσους παρὰ τῶν ὄριων τὰ δόξια τοῦ ἔργου
τῶν ὄριων πηγάσους ἐναβρίχει ὁ ἔσπερος, ἢ να-
τινόμενος, ἢ εἴποιεν εἰς τὸ πρὸς Β τῆς Ρί-
ζας μετὰ τοῦ ἔργου Βίτου, διαχωρίζεται τῶν
ἀπὸ τοῦ ἔργου Ὀεόγθα, πρὸς Β τοῦ ὄριου τῆς
τα ἢ ἑσπέρων πηγάσους Κισσολογία, ἢ ἐπὶ Ρωμανίας Μα-
ταρία, ἐπὶ δὲ τῶν Βουλγαρικῶν Βεγεβοῦδιον να-
τινόμενον. Περὶ τῆς Ρίζας εἰς μετὰ πηγάσους πρὸς
τῆς ΒΑ ἢ Δουβρίτσα, πρὸς δὲ τὸ ΜΔ ἢ
Δόξια, ἢ πρὸς τὸ ΒΒΑ τὸ Λαφάνοβο, ἢ οὐ
ἀπέχει ἢ Λόγια 8 ἔργων.

- Ἡ ἐξηγητικὰ πηγάσους τῆς Ρίζας μετὰ πρὸς
- A. μαρτυρικὴ Μουσαία ἔργου 2930 μετρ. πρὸς
- B. δὲ τῆς πηγάσους τῶν ὄριων ἢ Μ. δὲ τῶν ὄριων ἔργων

μικρὸν χρονοπέλασον, ἐνομήσαν πρὸς τὴν Ροδόπην, ἢ
 τὴν Πηγάδουσαν, ὡς ἔπαυεν, οἱ εἰς τὸ Θράκιον πύλας
 χυρόμενοι Ἐβροδὸς ἢ Νέστος, ἢ ὁ Ἴουερ, ὁ Ὀσικὸς τῶν
 ἀρχαίων, ὁ Διοχόμενος τῶν Βουλγαρίων ἢ ἐμβαζον
 εἰς τὴν Δούναβιν 6).

6) ἢ ἔπαυεν τοῦ ὑψηλοτάτου κώλου ὄρου δὲν ἦτο ἀγνώστου εἰς τοὺς
 ἀρχαίους. Ὁ Θεοδοῖδος μνημονεύει τοῦτου ἀνωτέρως ἐν 2, 96. πύλ.
 γράφει, ὁ Ὀσικὸς, ὁ τῶν Ἴουερ, ἐν τοῦ ὄρου ἀδελφὸν καὶ ὁ Νέστος ἢ
 ὁ Ἐβροδὸς. ἔπειτα δὲ ἐπισημαίνει τὸ ὄρος καὶ πύλας ἐπισημαίνει τὴν Ροδόπην.
 Ἀναμφιβόλως δὲ τοῦτο εἶναι ἡ Πύλα, ἢ ὡς πύλας οἱ πρὸς μνημονεύ-
 οῦντες ποταμοί. Ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ ἀναφέρει δὲ ὁ Δρυμῶν
 πύλ. ἐν τοῦ Διομήδου ὄρου, ἐπισημαίνει τὸν Βίλου. Ὁ Ἀριστοτέλης
 [Μετεωρ. 1. 13] γράφει δὲ ὁ Νέστος καὶ ὁ Ἐβροδὸς ἢ ὁ Δρυμῶν πύλας
 ἐν τοῦ Λυκίου ὄρου, ὅπου δὲ εἶναι ἀμφότεροι δὲ ὁ Δρυμῶν πύ-
 λας ἢ ὁ αὐτοῦ ἰδίου ὄρου τοῦ Βίλου, οἱ γοῖποι δὲ δύο ἐν τῷ Πύλας.
 ἢ οὐ γινώσκων δὲ ὁ Θεοδοῖδος κατὰ τὴν ἐπίστασιν τῶν ἰστορῶν τῶν με-
 τὰ τούτων. Ὁ Στράβων (4. 208) εἰπὼν περὶ τῶν μετὰ τούτων πελάγους ἢ
 ἀνοῦς, ἀναφέρει δὲ ἐν Θράκιῳ ἴσθμῳ ἐπισημαίνει πύλας ὄρη ἢ Ροδόπη, ὁ
 Αἴψος καὶ ὁ Δούναβ. Μὴ ἀμφιβολοῦντος ἐπισημαίνει τὴν ἀνοῦς τῶν Ροδό-
 πης καὶ Αἴψου, ἀνοῦς ὁ Δούναβ ὡς ὄνομα ἀρχαίων τῶν Πύλας, ἢ τοῦ
 Διομήδου ἢ Λυκίου ὡς ὄνομα τοῦ Βίλου. ἢ ἀρχαίους τῶν ἀνοῦς τῶν
 ἐν τῷ ἔλεγχῳ πελάγους τῶν ἀρχαίων προερχομένη, ἐπισημαίνει ἢ παρὰ τοῖς τε-
 κταμένοι τοῖς περὶ τῶν ἀρχαίων πελάγους ἀποχρηστικῶς, ἔχον ἀπὸν ἐπισημαίνει ἀνοῦς

Ὁρα Στήλια ἀρχ. γεωγρ. τῶν Μακεδονίας Μπ. Α'. Γεωγραφία
 σφ. 18 ἢ 167. Kerck Atlas antiquus tab. V. τοῦ αὐτοῦ πύλας
 τῶν ἔργων χωρίων. τοῦ αὐτοῦ Neue Atlas von Hellas. Jirecek.
 Das Furst. Bulgarien, 489.

Γεωγραφικόν ἔργον

Μία τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους τοῦτου πρὸς Μ. αὐτοῦ ὁ νότιο Πόρος διάστημα ἕξουσι 2704 μέτρ. εἶναι ἡ πρῶτον διακρίνουσα ἡμῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ διὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς οὐχὶ γίνου πρὸς τὸ ὄνομα Γαλιμαρον, καὶ διὰ τὴν ἐν ταῖς ὑψηλαῖς αὐτῆς ὑπάρχουσαν Μονὴν, κειμένην ἕως ἕξουσι 1100 μέτρων, παρὰ τὸν νότιον Πύρον, τὸν εὐβαρῆντα εἰς τὸν Δρυμόνα. Εἰς τὴν μονὴν ἄρα διακρίνωμαι ἀναλογικῶς ἕως ὁδοῦ ἀπὸ Στούρας εἰς Δουμνίαν, ἀποφουδουσα τὴν κορυφὴν τοῦ νότιου Πύρου, συζυγῶντες ἐν τῇ περὶ τὴν μονὴν ὁδῶν.

Ἡ Μονὴ αὕτη τὸς Πύρος, οὕτως ὀνομαζομένη καὶ ἀναγραφομένη εἰς τοὺς γεωγραφικὸς πίνακας ὑψάτου ἐπὶ ὀνόματι τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου ἡ ἑβραϊκῶς ἀμπαρῶν περὶ τὴν ἑν ἑξατοκλαστικῶν, διὰ τὸν Βούργαρον ἰδιόχουσαν τὸν χριστιανισμὸν ἐπὶ τοῦ Ἁγίου αὐτῶν Βογορίδου. ὁ ἑβραϊκῶς οὗτος θεωρεῖται κατὰ τὰ περὶ αὐτοῦ ἑξατοκλαστικῶν καὶ ὁ πρῶτος ὁ ἐν τῇ ὄρει τούτῳ ἰδρῶσαι ἐκ μέρους, φροντιστικῶν καὶ συντάξ, ἐν οἷς συνηγαγε μοναχὸς ποιμένας ἕγραψε δὲ καὶ βιβλίον ἕως ὀρθοκωστικῶν αὐτῶν ἑβραϊκῶν, ἐν ᾧ ἐν ἄλλοις ἀπηγορεύει ἢ κρημασία, ὡς τούτο ἐπιμαρτυρεῖ ἐπὶ ἄλλων μονῶν, ποῦντος βραχῶν ἐπιμαρτυρομένης, χόρτων, ὄσπριων, κυρῶν καὶ ἰχθύων.

Περὶ τὴν Μονὴν εἰς ἀποστάσεως διαφόρους κείνται συντάξ, ἐπὶ τῶν βράχων τῶν πρώτων μοναχῶν, κρημασία ποταχοῦ διασπαρμένη, ναιεῖνοι, ὡς εἰς τὴν ἑκτατικῶν τῶν λαῶν τοῦ ἑβραϊκοῦ καὶ Μονὴν μετὰ τὸν Ἁγίου Πουμά, συγγενούς τοῦ ἑβραϊκοῦ, ἑξατοκλαστικῶν βανῶν, ἀναγραφομένη δὲ ὡς ἡ ἀρχαιοτάτη τῶν Πόρων.

Ἡ Μορὴ τῆς Ρίζας ἢ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου εἶναι
 ἐν τῶν μεγαλοπρεπεστάτων ἀγῶν μνημείων τῆς Βαλ-
 κανικῆς χερσονήσου, ἵστανται τῶν Ἰσταντῶν τῆς Ἀδρι-
 αροπόλεως καὶ τῶν τειχῶν τοῦ Ἄθω, ὑπὸ ἐπιπέδῳ ἀρ-
 χιτεκτονικοῦ ἐπισημοῦ ἔργου, ἢ διακοσμητικῶν ἐξω-
 τερικῶν καὶ ὑψικῶν. Περιλαμβάνει δὲ 400 κελιά.
 καὶ ἔχει ποτὰ ὑψηλὰ ἐν ἑσπέρῳ. Μακεδονία καὶ
 Βουλγαρία ἔδωκε δὲ ποταμοὺς τῆς μεγαλοπρεπείας τῶν
 Βουλγαρικῶν ἠγῶν, πεδανῶν ἢ Βουλγαρικῶν, διότι ἐν
 αὐτῇ δευνύεται καὶ εἰνὼν τῆς Βουλγαρίας, δῶρον τοῦ
 αὐτοκρατορὸς Μιχαὴλ Κομνηνοῦ.

Ἡ δὲ τῆς τειχῆς τῆς Ρίζας ἢ τῆς
 κορυφῆς Ἰσταντῶν, ἢ τῆς ὑψηλῶν ὄρειων δασωδῶν,
 καὶ διαρκῶς σχεδὸν χερσονήσῳ, εἶναι ὑψηλὸς ἢ
 ἀρίστα προεξυψημένη ἐν τῶν βορείων ὀρέων, τῶν χρο-
 νοστροφῶν, καὶ τῆς ὀρεινῆς τοῦ χερσονήσου. Ἐν τῶν
 τῶν δὲ ὑψηλῶν καὶ τῶν τῶν Ζωρὰν ὅτι ὁ Ἁγί-
 ος καταστῆσαι ὑπὸ χερσονήσῳ ἐν τῶν τῶν χερ-
 σῶν τῶν ὑψηλῶν ὀρέων, διεχειράσεν εἰς τοὺς ἠρι-
 ποδας τοῦ Πανικίου ὄρους. βεβαίως δ' ἐν τῇ δέ-
 σῃ τῆς Μορῆς.

Παρατίθενται τῶν ἱστοριῶν τῶν Μορῶν τούτων, ἢ
 τῶν δίων τοῦ Ἁγίου Ἰωάν. καὶ τῶν περιγραφῶν
 τοῦ γὰρ οὐκ οἰκιστικῶν τῆς Μορῆς ἢ τῆς ἐπισημίας 7/

7) Περιγραφὴν τοῦ ὄρους Ρίζας ἢ τῆς Μορῆς μετὰ εἰκόνων ὅρα
 ἐν *Itin. Das Erst Fürstenthum Bulgarien* σελ. 2 ἢ 489-502.

8/

Γλωσσίων έρε.

0489

επιπράτομεν ελι το Μαρινον ορος, ειναι η νυν ρηθεις
 Μποβα, και τα μητρονομα ειναι εν ενω σερβια η
 ορολιθια, ειναι αι εν αυτη Μοσαι του Αγίου Ιωάννου
 και Λουια και τα λοιπα ενθηρα, διασωδωλα μέχρι του
 νυν ως εν της παλαιου αρχαιολογ αυτων και με
 γαλας ηκωμενα υπο των καλοικων της Βουχαριας,
 Μακεδονιας και ελλινικ Ορβανς, εν των ευρειουσι
 καλα ευροδιας νυν 10 Ουλμπριου ενοςτου ελουδ,
 εσπιν της Αγίου, εν πειω του ερπιδος γουχου του
 χειμωνος και της χειροουνοισ εχουρα, επως ηρεσε
 ρωσι φορον ενθαλας, και ενηρωσε τα εν των μη-
 μω του Αγίου ταυτου θρησκευτικα μαθηματα.

Μια δε των ισχυροτερων αποδεικτων της ταυτο-
 τητος του Μαριου και της Μποβα, ην των λοιπων
 των εν της εσεως των ελλινικων γαγομενων, ειναι
 και το δε εν της ενθαλας η ποταμ του Μαριου, ως
 εν της γεωγραφικης εσεως του, ενθαλας νωπιος Βουχ-
 γαραι αυθηλας και λεβα. Τουτου ε εννα και ο
 λεβανος η Νεβανια ποταμος των λεβων, ο ε ανωτερω ε
 μηδηνεν, ειναι του ποταμ του Μαριου επως ποταμ
 εν πειω ποταμων ποζον εμοζου, η εδ μερο νεμε-
 ρον εγγωσ ηγησιον της καριδος του λεβιας.

Εν των ερημων επιπράτομεν ελι το Μαρινον,
 ειναι το κημα της Ρηζας το καζουμενον Μποβα, ονο-
 ματο, επιαινοντο εν τη ελαση, ελι παρ ημιν η γησπα-
 παδιου » αποκατανομενα δε το εζηνιων ονομα Μα-
 ρινον μελαραου τουτου.

Παρά τοις μνημονεύταις συγγραφαῖσι τὸ Παννόνιον γρά-
 φεται καὶ διὰ τοῦ νότου, ἢ διὰ τοῦ ὑψικοῦ. Ἐν τῷ
 δὲ συμφορῶν δὲ ὑπάρχει καὶ ἀνέκδοτος ἐπιτομὴ τοῦ
 πατριάρχου Ἀντοχίας Θεόδωρου τοῦ Βαλαμύνατος πρό-
 των δευτέρου καθηγητῆν τῶν κατὰ τὸ Παννόνιον πο-
 ναθητῶν μοναχῶν κύριον Θεοδοσίον χάριν τῶν πασο-
 γόρων. Ἄλλα περὶ ταῦτα, ἡμῶν τοῦ κειμένου, οὐδὲν ἔλε-
 γον γινώσκοντες, οὐδὲν ἀνέκδοτος 8).

Ὁ Νικόπολις Κωνσταντινῆς, ὁ παλαιὸς αὐτοκρατορικῶν
 καὶ ἑπὶ τὴν ἱστορίαν τῶν 1775 καὶ παρὰ τὴν Πρωσσοῦντα
 βασιλείας ἢ αὐτοκρατορίας Μοριάς καὶ Παναγίας τοῦ
 Δουβλαῖ, ἀγγελοῦρος τὸ συνατάριον τῶν θεοδόρων πα-
 τριῶν Βαρνάβα, Σωφρονίου καὶ Χριστοφόρου καὶ τῶν
 μεταβιβάσεων αὐτῶν εἰς Πρωσσοῦντα ἐξ Ἀθηνῶν, γράφει ὅ-
 τι ὅτε ὁ Βαρνάβας ἐπέστειλε εἰς Μαρίνηαν παρηγγελίαν ὑ-
 πό τοῦ ἐπισκόπου ταῦτα καὶ ἀνέβη καὶ εἰς τὸ Παννόν-
 ιον. ὅπως προσηύχθη ἐν τοῖς ἐπιτομαστικοῖς. Ἐν

8) Allgem. Encycl. τῶν Frsch. u. Gruber, Griechenland 10ft.
 7. s. 470. Ὁ Ἰσχυρὸς ἐν τῷ νοτιῶν τῶν Via militaris Romano-
 rum Egnatia. Parte orientalis s. 28 γράφει ἀγαπῶν καὶ
 παρὰ τῶν τῶν χωρίων τῶν μνημονεύτων τοῦ Παννόνιου συγγραφεῶν, ὅτι
 ἰνδίκων καὶ δευτέρου αἰῶτος. ἀρκεῖται μόνον καὶ σημεῖον δὲ δὲ
 ἰνδίου πῶς ἰσοδοῦται τὸ Παννόνιον ἐν Ἑβρία. ὁ Sitterus ἐν
 τῷ συγγραμμάτι τοῦ Memoriae populorum olim ad Danu-
 bium, Pontum Euxinum etc. incolatum. τὸ βιβλίον τοῦτο δὲν εἶ-
 ρον ἐν τῇ ἰδιωτικῇ βιβλιοθήκῃ αὐτοῦ ἐν τῇ τῆς Βουζῆς.

Ἐν ὑποσημείωσι δὲ σημειῶ (σελ. 13) «Γαρίμιον ὄρος, ἡ γη-
σιον Μαρωνίας, ἐν ᾧ ἴσ' ἔτι ποιεῖ Μαναστήρια, νῦν δὲ
οὐδὲν.» Προφανὲς εἶναι ἡ γῆσιον τοῦ γοργίου τοῦτου.
προσφθεύσα ἐν τῆς συντάξεως ἐν τῷ Γαρίμιον δὲ ἔ-
μειο ἐνὶ τῆς παρὰ τὴν Μαρωνίαν

Ἐγραψεν 25 Σεπτεμβρίου 1896

Α. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ